

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1141/2015
20.01.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.М. и др, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног И.М. – адвоката И.Р., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Ваљеву К бр.28/14 од 21.04.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.815/15 од 13.10.2015. године, у седници већа одржаној дана 20. јануара 2016. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.М. – адвоката И.Р. поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Ваљеву К бр.28/14 од 21.04.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.815/15 од 13.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ваљеву К бр.28/14 од 21.04.2015. године, окривљени И.М. је, поред окривљеног Д.Б., оглашен кривим због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од 5 година, па пошто му је на основу члана 67. став 1. КЗ опозвана условна осуда изречена правноснажном пресудом Основног суда у Ваљеву 7К 1398/11 од 07.03.2012. године која је преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.5101/12 од 08.11.2012. године, те је окривљеном И.М. узета као утврђена казна затвора у трајању од 10 месеци по овој пресуди, окривљени је применом одредаба чланова 60. став 2. тачка 2, 67. став 3. и 63. став 1. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 5 година и осам месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 14.04.2013. године до упућивања у завод за извршење кривичних санкција.

Истом пресудом, окривљени И.М. обавезан је да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 39.249,54 динара, те да на име паушала плати износ од 10.000,00 динара, а да заједно са окривљеним Д.Б. солидарно плати износ од 406.260,18 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.815/15 од 13.10.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног Д.Б. и његовог браниоца – адвоката М.Ж., те жалбе окривљеног И.М. и његовог браниоца – адвоката И.Р., а пресуда Вишег суда у Ваљеву К бр.28/14 од 21.04.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног И.М. – адвокат И.Р., на основу члана 485. став 4. ЗКП, због повреде закона из члана 439. тачка 2. ЗКП (коју погрешно означава као повреду из члана 439. став 1. тачка 2. ЗКП), са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијану пресуду тако што ће окривљеног И.М. ослободити од оптужбе за кривично дело насилничког понашања из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, бранилац окривљеног И.М. у захтеву за заштиту законитости наводи да у радњама окривљеног нема обележја кривичног дела насилничког понашања из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, због којег је правноснажном пресудом оглашен кривим, обзиром да умишљај окривљеног „није био уопште обојен намером да угрожава спокојство грађана, нити да теже или на било који начин ремети јавни ред и мир“. С тим у вези, истиче се и да критичном приликом није било присутних грађана на лицу места те је „апсурдно тврдити“ да је дошло до повреде јавног реда и мира, те да је стога у конкретном случају учињена повреда закона на штету окривљеног, обзиром да је оглашен кривим због кривичног дела насилничког понашања из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ и поред тога што у његовим радњама не стоје обележја овог кривичног дела.

Изложени наводи захтева се, међутим, по оцени овога суда, не могу прихватити као основани из следећих разлога:

Према изреци правноснажне пресуде, критичном приликом, током дружења у кући окривљеног И.М., у присуству већег броја људи, окривљени И.М. и окривљени Д.Б., вршењем насиља према другима те дрским и безобзирним понашањем и злостављањем других, значајније су угрозили спокојство грађана и теже реметили јавни ред и мир, на тај начин што су без икаквог повода почели агресивно да се понашају према гостима, те којом приликом је окривљени И.М. на травњаку испред куће пришао оштећеном М.Ж. и више пута га ударио песницом у

пределу главе, а затим када је оштећени пао – сео му је на груди и наставио песницама да га удара по глави, након чега је и окривљени Д.Б. оштећеног почео песницама да удара по глави, а затим га је и убо кухињским ножем дужине 31 цм, након чега су обојица окривљених наставили да злостављају оштећеног тако што су га шутирали по глави и телу ногама, наневши му бројне лаке телесне повреде, а када је оштећена З.Ж. легла преко тела свог брата – оштећеног М.Ж., како би га заштитила, оштећену је окривљени И.М. почео да удара песницама у пределу лица и да је чупа за косу, ишчупавши јој минђушу из левог уха, те којом приликом јој је нанео лаку телесну повреду, уз изречене претње да ће уколико позове полицију завршити као њен брат.

Одредбом члана 344. став 1. КЗ, прописано је да ко грубим вређањем или злостављањем другог, вршењем насиља према другом, изазивањем туче или дрским или безобзирним понашањем, значајније угрожава спокојство грађана или теже ремети јавни ред и мир, казниће се затвором до три године. Ставом 2. истог члана прописано је да уколико је дело из става 1. извршено у групи или је при извршењу дела неком лицу нанесена лака телесна повреда или је дошло до тешког понижавања грађана, учинилац ће се казнити затвором од 6 месеци до 5 година.

Имајући у виду цитиране законске прописе, те чињеницу да је према изреци правоснажне пресуде окривљени И.М. критичном приликом око 04,15 часова ујутру, у присуству већег броја људи, вршењем насиља према другоме, конкретно према оштећеном М.Ж., а затим и према оштећеној З.Ж., те дрским и безобзирним понашањем и злостављањем оштећених, којима је нанео лаке телесне повреде, значајније угрозио спокојство грађана и теже реметио јавни ред и мир, то се у његовим радњама стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела насилничког понашања из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, због којег је правоснажном пресудом и оглашен кривим.

Како је окривљени инкриминисане радње, како је то и констатовано у изреци правоснажне пресуде, учинио у присуству већег броја људи, односно гостију, то су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се указује да критичном приликом није дошло до повреде јавног реда и мира обзиром да испред куће окривљеног И.М. није било присутних грађана, оцењени неоснованим и без утицаја на другачију одлуку.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.М., којим се правоснажна пресуда побија због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2. ЗКП и указује да у радњама окривљеног нема елемената кривичног дела због којег је оглашен кривим, одбијен је као неоснован.

Са свега изложеног, а на основу члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.